

biuletyn informacyjny

nr 2 • grudzień • 2008
kadencja 2008-2011

Wrocławski Oddział Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa

60 lat minęło

Spis treści

Rys historii Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa	3
Skład Zarządu Głównego PZITB	5
Zjazd jednostek organizacyjnych wrocławskiego oddziału PZITB	6
60 lat działalności Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT na Dolnym Śląsku	7
Badania nośności stropu nad Aulą Leopoldyńską	8
Szanując przeszłość, chroniąc teraźniejszość i zapewniając przyszłość	10
Oddział Wrocławski PZITB ogłasza 7. edycję Konkursu	11
Uroczystości w Kole nr 45	12
Notatki z podróży kol. Antoniego Tunkiewicza, kronikarza Koła nr 27	12
Dzień Budowlanych	13
Urodzinowe spotkanie Koła nr 4	13
XXVIII Sesja „Człowiek • Przyroda • Budownictwo”. Karpacz 2008	14

Wydawca: Biuro Zarządu Oddziału Wrocławskiego PZITB
ul. Piłsudskiego 74, 50-020 Wrocław
tel. (071) 344-85-89
tel./fax (071) 344-85-88
sekretariat.pzitb@not.pl

Redakcja: Krystyna Szcześniak i zespół

Opracowanie graficzne i DTP:
EDITUS Sławomir Pęczek
tel. (071) 793-15-00, 502 23-43-43

Realizacja wydawnicza:
Dolnośląskie Wydawnictwo Edukacyjne
53-204 Wrocław, ul. Ojca Beyzyna 20/b
tel./fax (071) 363-26-85, 345-19-44
www.dwe.wroc.pl

*Świątecznych radości, pachnącej choinki,
skrzypiącego śniegu, ciepła rodzinnego
i niespodziewanych prezentów
oraz realizacji najśmielszych planów
w Nowym 2009 Roku
życzy
Zarząd Wrocławskiego Oddziału PZITB*

Rys historii Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa

W dniu 12 grudnia 1946r. powołano Oddział Wrocławski Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych. Był to ósmy oddział w kraju. Na zebraniu założycielskim byli obecni koledzy z Oddziału Śląsko-Dąbrowskiego (obecnie katowickiego). Podstawą powołania był *Statut PZITB* z roku 1934.

W wyniku rokowań połączeniowych Stowarzyszenia Techników Budownictwa oraz Polskiego Związku Inżynierów Budowlanych w czerwcu 1948 r. na Zjeździe w Warszawie doszło do połączenia obu organizacji, z których powstała jedna, przyjmując nazwę Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Oddział Wrocławski PZITB formalnie zaczął działać 12 czerwca 1948r., a od marca 1948 r. ma swoją siedzibę w obecnym budynku Domu Technika.

W kartach historii PZITB zapisano:

„W pierwszych dniach grudnia 1946 roku odbyło się z inicjatywy inż. Rybickiego, ówczesnego dyrektora Wrocław-

skiej Dyrekcji Odbudowy, spotkanie w zniszczonym budynku przy ulicy Ogrodowej nr 74. Powołana komisja w składzie: inż. inż. Tarłowski, Kopeć, Bojan, Kaczorowski i Patkowski, po dokładnym obejrzeniu gmachu w jednej czwartej zdewastowanego, podjęła decyzję o jego zabezpieczeniu i odbudowie.

Roboty zabezpieczające, obejmujące odgruzowanie budynku, oszklenie i remont kotłowni powierzono do wykonania Państwowemu Przedsiębiorstwu Budowlanemu pod kierownictwem inż. Juliana Tarłowskiego. Po wykonaniu tych robót przystąpiono następnie do szeroko zakrojonych prac we wnętrzu gmachu. Dokonano rekonstrukcji kamienno-figuralnej, neobarokowej fasady. Systemem gospodarczym i przy pomocy społecznych środków uzupełniono wyposażenie gmachu w meble, pomoce techniczne itp. Tak powstał Dom Technika, dzisiejsza siedziba Naczelnej Organizacji Technicznej, siedziba 20 Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych

w tym również Zarządu Oddziału Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa.”

Konstruktywna i efektywna współpraca Oddziału Wrocławskiego PZITB z gospodarzami Domu Technika, udział w życiu Wrocławskiej Rady NOT to powody, dla których Oddział Wrocławski PZITB przestał ubiegać się o własną siedzibę. Jako współgospodarz Domu Technika PZITB bierze czynny udział w przywracaniu jego świetności. Z okazji 60-cio lecia NOT podjęto zobowiązanie uruchomienia zabytkowej windy a na codzień, jako techniczny ekspert i nadzorca, PZITB bierze udział w pracach remontowych prowadzonych w Domu Technika przez NOT.

Lata odbudowy Wrocławia to nie tylko Dom Technika, ale także: Wrocławski Rynek, Ratusz, zakłady przemysłowe, nowe domy i osiedla Dolnego Śląska. Pierwszy powojenny most – most Jagielloński został zaprojektowany i zbudowany pod nadzorem członka PZITB prof. Ottona Dąbrowskiego a Most Pokoju – to konstrukcyjne dzieło działacza PZITB i równocześnie działacza SITK prof. Jana Kmity. Kolejne mosty, nie tylko wrocławskie – most Milenijny, mosty nad autostradą A4i wiele mostów i kładek w Polsce zaprojektował zespół prof. Jana Biliszczuka, który do PZITB należy od ponad 30 lat. Mosty to nie tylko ułatwienie, ale to inżynierskie dzieło, które łączy, ułatwia komunikację, zbliża ludzi. To dzieło inżynierskie, wyróżniające się najwyższym kunsztem inżynierskim.

Wśród pionierów odbudowy miasta w szeregach PZITB występują znakomici budowniczowie i architekci: Marcin Bukowski, Emil Kamiński, Karol Kopeć, Bolesław Monze, Stanisław Szczurowski. Kol. Józef Rybicki, Michał Ryba i Tadeusz Broniewski byli głównymi architektami Wrocławia. Członkami PZITB byli dziekani Wydziału Architektury: Tadeusz Wróbel i Tadeusz Kolendowicz – członek założyciel PZITB. Od początku działalności PZITB, główny trzon stowarzyszenia tworzyli dziekani i pracownicy Wydziału Budownictwa Politechniki Wrocławskiej, kształcąc kolejne pokolenia inżynierów i ściśle współpracując z decydentami w regionie. Odbudowa przemysłu, budowa kopalń odkrywkowych i kopalni miedzi, hal fabrycznych, i hut nie obyła się bez prof. Ludomira Suwalskiego, Adama Mitzla, Jana Suwalskiego, Stefana Jasmana, Zdzisława Bodarskiego, Igora Kisiela, Wacława Szarejko czy Leona Szwajcera i innych, którym może mniej miejsca poświęcono w kro-

nikach. W budownictwo mieszkaniowym, jego uprzemysłowieniu to odnotowano m. innymi nazwiska Kazimierza Banysia, Bronisława Wośka, Stanisława Szymczyka, Włodzimierza Kusiaka, Bolesława Majewskiego, Leszka Zgagacza, Stanisława Kamińskiego, czy architekta Chromińskiego, a rewaloryzacja Wrocławskiego Rynku to dzieło Marii Marcjanik i Biura Projektów „Pod Koroną”.

Wrocławskie Budownictwo – jego kadra inżynierska to głównie absolwenci

- zespół budynków gipsowych, wykonanych w Zgorzelcu przez dra S. Konasiuka z zespołem. Koncepcja i opracowanie powstało w PZITB w ramach działalności Komisji Problemów Budownictwa i Ośrodka Doświadczalnego Budownictwa prowadzonego przy współudziale PZITB;
- Wrocławską Wielką Płytę – twórcy to działacze PZITB;
- Budowa Zagłębia Miedziowego i Turaszowa, Chłodni Kominowych to

Współtwórcy historii PZITB, Seniorzy odbudowy Wrocławia profesorowie Jan Kmita i Kazimierz Baniś w rozmowie z laureatami Medalu 60 lecia NOT. Fot. K. Mazur

Politechniki Wrocławskiej, biorący aktywny udział w życiu stowarzyszenia oraz NOT; kadra naukowa, działająca w PZITB to: rektorzy Politechniki Wrocławskiej – prof. Igor Kisiel, prof. Jan Kmita; prorektorzy – prof. Otton Dąbrowski, prof. Ernest Kubica i obecnie prof. Cezary Madryas, przewodniczący Oddziałowej Komisji Nauki i członek władz stowarzyszenia ostatnich kadencji; dziekani Wydziału Budownictwa Politechniki Wrocławskiej – obecnie prof. Jerzy Hoła – członek Oddziału Wrocławskiego PZITB od 30 lat.

Dzieła naszych inżynierów – konkursy i nagrody

Nasi inżynierowie są znani z profesjonalizmu i nowatorskich rozwiązań, a ich prace wielokrotnie zasłużyły na miano dzieł architektury i budownictwa. Do najwybitniejszych dzieł należą:

- Panorama Racławicka – konstrukcję zaprojektował inż. Jan Weryński;
- Trzonolinowiec – dr A. Skorupa wprowadzał system stropów podnoszących, który miał zrewolucjonizować techniczny sposób układania stropów;

również członkowie PZITB m. innymi kol. kol. T. Sebastian, S. Jasman, prof. M. Kamiński, prof. P. Konderla;

- Piaskowa Góra w Wałbrzychu i Podzamcze – kol. Janusz Kozłowski;
- Centrum Diagnostyki Medycznej, akademiki na Placu Grunwaldzkim to dzieła zespołów inżynierskich, które działały w PZITB, mając dostęp do prasy technicznej i możliwość wyjazdów technicznych (w tym zagranicznych).

Należy zaznaczyć, że PZITB posiada wieloletnią tradycję w promowaniu zawodu inżyniera i technika budowlanego. Jest organizatorem Konkursu na Najlepsze Prace Dyplomowe wśród studentów Politechniki Wrocławskiej i szkół technicznych. Ranga tego konkursu sprawia, że tytuł laureata konkursu jest najlepszą rekomendacją i ułatwia znalezienie atrakcyjnego zatrudnienia. Laureaci konkursu dla szkół technicznych w minionych latach uzyskiwali bez egzaminów miejsca na wydziałach budownictwa.

Uczestniczyliśmy w Konkursach na Mistrzów Techniki organizowanych przez NOT.

Oddział Wrocławski PZITB ustanowił w 1976 r. nagrodę im. Ludomira Suwałskiego, przyznaną inżynierom za ich dokonania zawodowe. Wśród laureatów tej nagrody są m.in.: prof. Witold Molicki, prof. Janusz Zalewski – wojewoda Dolnośląski, Bronisław Wosiek, Stanisław Kamiński, Tadeusz Sebastian.

Konkurem promującym dolnośląskich Inwestorów i firmy budowlane jest Dolnośląska Budowa Roku. Wśród laureatów tego konkursu są: WROBIS SA – za Osiedle Jagodno; Archicom – za biurowce przy ul. Mikołaja i Oattro Forum przy ul. Legnickiej; Dom Jana Pawła II – na Ostrowie Tumskim; Skanska-Wrocław za budowę infrastruktury w Strefie Ekonomicznej – Biskupice Podgórne; firma INTER-SYSTEM za rewitalizację budynku przy ul. B. Prusa/ Świątokrzyska.

Samorząd zawodowy

PZITB współpracował i poszukiwał rozwiązań dotyczących nadawania uprawnień inżynierom budownictwa, dotyczących ochrony prawnej i socjalnej pracowników oraz rozwiązań związanych z uczciwą konkurencją na rynku branży budowlanej.

Pierwsze wzmianki dotyczące przetargów to zapis w kronikach PZITB z 1948 r.: „Dom Towarowy PDT remontować będzie przedsiębiorstwo „Zrzeszenie Techników”, które wygrało przetarg wśród 7 firm”.

W latach siedemdziesiątych Komisja Problemów Budownictwa przy OW PZITB zainicjowała dyskusję na temat karty pracownika budownictwa. Miała ona zabezpieczyć właściwy poziom płac oraz dawać przywileje przejścia na wcześniejszą emeryturę. Z końcem lat siedemdziesiątych, a właściwie w wyniku kolejnej zmiany władzy, projekt przepadł.

Na początku lat dziewięćdziesiątych jako środowisko inżynierskie wnosiliśmy o konieczność uregulowania sposobu pozyskiwania zleceń na roboty budowlane, szczególnie ze sfery budżetowej. W wyniku działań PZITB doszło do przyjęcia na terenie Dolnego Śląska formuły przetargu wg Porozumienia Poznańskiego, a następnie skończyło się to ustawą o Zamówieniach Publicznych, choć niepełnym sukcesem, gdyż uważaliśmy, że budownictwo winno mieć swoją ustawę o Zamówieniach Publicznych.

Od roku 1990 staraliśmy się o powołanie samorządu zawodowego, który miałby za zadanie nadawanie uprawnień zawodowych, rzeczoznawstwa i prowadzenie własnego orzecznictwa. Działania

te doprowadziły do powołania Samorządu Zawodowego Inżynierów Budownictwa (Ustawa z 2002r.). Powołanie Samorządu Zawodowego to zasługa działaczy SNT-NOT w tym działaczy PZITB. Szczególną rolę, jako twórca *Statutu Izby*, w kształcie jej obecnego funkcjonowania, odegrał kol. Bronisław Wosiek. W PZITB też powstał Komitet Organizacyjny Dolnośląskiej Izby Inżynierów Budownictwa przy współudziale kol. Czesława Szczygielniaka, Tadeusza Olichwera, Zbigniewa Szurleja, Romy Rybiańskiej, Kazimierza Haznara oraz Jerzego Jasieńki. Kolega Jerzy Jasieńko przez dwie kadencje kieruje pracami DOIIB, która przez cztery lata miała siedzibę w budynku NOT a obecnie mieści się w samodzielnym budynku przy ulicy Odrzańskiej.

PZITB – najlepszy doradca

Nasi członkowie brali udział w pracach Komitetu Budowy Panoramy Racławickiej. Należy wymienić Kazimierza Czaplińskiego, Jana Weryńskiego i Stefana Jasmina, którzy wnieśli wkład pracy z ramienia PZITB w to przedsięwzięcie. Przyjęliśmy i prowadziliśmy doradztwo techniczne przy remoncie i odbudowie obiektów Zakładu Narodowego im. Ossolińskich.

Gdy w 1994 spłonął Teatr Polski Oddział Wrocławski PZITB podjął natychmiast działania. Z inicjatywy kol. Andrzeja Moczko – sekretarza Oddziału-wykonano ekspertyzę techniczną dotyczącą stanu technicznego teatru. Zadania tego z powodzeniem podjęli się Zdzisław Bodarski i Zdzisław Miłek. Ekspertyzę wykonano w obiekcie o zagrożeniu katastrofą budowlaną, a jej wynik to przede wszystkim sposób uratowania zagrożonej konstrukcji żelbetowej, jednej z pierwszych na terenie Wrocławia.

Ekspertyza wykonana bezpłatnie i została przekazana Wojewodzie Dolnośląskiemu oraz dyrektorowi Teatru Polskiego. Na podstawie tej ekspertyzy wojewoda podjął decyzję o odbudowie Teatru Polskiego. PZITB zgłosił gotowość pełnienia funkcji inwestora zastępczego. Była to darowizna na rzecz odbudowy teatru, w wymiarze złotówkowym to kwota ok. 370 000 zł., która zasilila środki na odbudowę Teatru Polskiego we Wrocławiu.

Z naszego doświadczenia skorzystała także Filharmonia Wrocławska, pełniliśmy funkcję inspektora nadzoru przy jej modernizacji. Przełom wieków to modernizacja Sali Sesyjnej Rady Miejskiej we Wrocławiu oraz Ratusz – tam człon-

kowie PZITB pełnili funkcję inwestora zastępczego, przeprowadzając cały proces od konkursu na projekt do wykonania i wyposażenia Sali Sesyjnej włącznie.

W okresie odbudowy Teatru Polskiego pojawiło się hasło – **PZITB najlepszym doradcą** w uznaniu naszych osiągnięć na polu Dolnośląskiego Budownictwa.

Zapracował na te słowa Zespół Rzeczoznawców PZITB, działający od 1960 roku (najpierw jako grupa nr 13). Rzeczoznawcy PZITB to inżynierowie z bogatym doświadczeniem zawodowym wśród nich: Jan Suwałski, Otton Dąbrowski, Tadeusz Kolendowicz, Cezary Madryas, Zygmunt Matkowski, Zdzisław Bodarski, Zdzisław Miłek, Leszek Zgagach, Janusz Kozłowski, Józef Korotkiewicz, Sławomir Szandrocho i wielu innych ponieważ tytuł rzeczoznawcy nadano ponad 100 członkom naszego Oddziału.

Należy zaznaczyć, że z naszego środowiska wywodzili się następujący ministrowie budownictwa Tadeusz Opolski, Bronisław Szozda i Barbara Blida. Również członkowie PZITB – pracownik budownictwa Stanisław Apoznański pełnił funkcję prezydenta Wrocławia a Mikołaj Hankiewicz i Józef Król byli wicewojewodami dolnośląskimi.

10 lat temu z inicjatywy PZITB powołano Nadzór Budowlany, w którym członkowie PZITB pełnili funkcje kierownicze i dziś stanowią o jego sile. Oddział Wrocławski rekomendował na stanowisko dolnośląskiego i powiatowych Inspektorów Nadzoru Budowlanego naszych kolegów: Adama Dobruckiego, Kazimierza Haznara oraz kolegów Jacka Millera i Mirosława Mikołajewskiego.

Siłą Oddziału Wrocławskiego są jego członkowie. Było nas ponad 4000, dziś jest nas blisko 700 członków oraz grupa młodzieży w Kole Młodych. Wszyscy mniej lub bardziej udzielają się w pracach Kół i kolejnych Zarządów ale wszystkim jest bliskie Dolnośląskie Budownictwo i problemy branży budowlanej. Wszyscy też wdrażają w życie słowa budowniczego księdza Stanisława Staszica: „**Być Narodowi Użytecznym**”.

Jest to nasz wspólny jubileusz. Te 62 lata działalności inżynierskiej na Dolnym Śląsku zostawią trwałą ślad odbudowanych obiektów kultury narodowej, jak i tych współczesnych – przechodzących również do historii.

Tadeusz Nawracaj
przewodniczący OW PZITB

Bibliografia: Wydawnictwa Jubileuszowe OW PZITB, archiwa OW PZITB

Skład Zarządu Głównego PZITB

W związku z uaktualnieniem danych dotyczących Zarządu Głównego PZITB podajemy pełny skład Prezydium Zarządu, członków i zastępców członków oraz skład Komisji Rewizyjnej i Głównego Sądu Koleżeńskiego

Prezydium Zarządu Głównego PZITB

Wiktor Piwkowski	przewodniczący
Zdzisław Binerowski	wiceprzewodniczący
Ireneusz Jóźwiak	wiceprzewodniczący
Zygmunt Rawicki	wiceprzewodniczący
Leszek Ganowicz	wiceprzewodniczący
Elżbieta Janiszewska-Kuropatwa	sekretarz Generalny
Stefan Pyrak	zastępca Sekretarza Generalnego
Stefan Czarniecki	skarbnik
Waldemar Szlechter	zastępca Skarbnika

Członkowie i zastępcy członków

Danuta Mickiewicz	członek
Janusz Stadnik	członek
Janusz Kowalski	członek
Stanisław Kuś	zastępca członka
Marian Gałka	zastępca członka

Przewodniczący Oddziałów PZITB, członkowie Zarządu Głównego PZITB

Pina Szklennik	przewodnicząca Oddziału w Białymstoku
Janusz Kozula	przewodniczący Oddziału w Bielsku-Białej
Andrzej Myśliwiec	przewodniczący Oddziału w Bydgoszczy
Waldemar Szleper	przewodniczący Oddziału w Częstochowie
Leszek Godlewski	przewodniczący Oddziału w Elblągu
Ryszard Trykosko	przewodniczący Oddziału w Gdańsku
Radosław Jasiński	przewodniczący Oddziału w Gliwicach
Józef Krzyżanowski	przewodniczący Oddziału w Gorzowie Wielkopolskim
Marian Walczak	przewodniczący Oddziału w Kaliszu
Andrzej Nowak	przewodniczący Oddziału w Katowicach
Jerzy Wójcicki	przewodniczący Oddziału w Kielcach
Krzysztof Motylak	przewodniczący Oddziału w Koszalinie
Marian Płachecki	przewodniczący Oddziału w Krakowie
Stanisław Kapelski	przewodniczący Oddziału w Legnicy
Kazimierz Imbor	przewodniczący Oddziału w Lublinie
Jan Kozicki	przewodniczący Oddziału w Łodzi
Zdzisław Binerowski	przewodniczący Oddziału w Olsztynie
Wiesław Baran	przewodniczący Oddziału w Opolu
Urszula Jakubowska	przewodnicząca Oddziału w Piotrkowie Trybunalskim
Kazimierz Badowski	przewodniczący Oddziału w Płocku
Jerzy Gładysiak	przewodniczący Oddziału w Poznaniu
Adam Jakóbczak	przewodniczący Oddziału w Rzeszowie
Henryk Bielan	przewodniczący Oddziału w Słupsku
Maria Kaszyńska	przewodnicząca Oddziału w Szczecinie
Wiesław Stasiuk	przewodniczący Oddziału w Toruniu
Jacek Kramnik	przewodniczący Oddziału w Wałbrzychu
Zbigniew Tyczyński	przewodniczący Oddziału w Warszawie
Tadeusz Nawracaj	przewodniczący Oddziału we Wrocławiu
Marian Gałka	przewodniczący Oddziału w Zamościu
Mirosław Jaroszyński	przewodniczący Oddziału w Zielonej Górze

Główna Komisja Rewizyjna

Tadeusz Durak	przewodniczący
Irena Bobulska-Pacek	wiceprzewodnicząca
Bronisław Wosiek	sekretarz GKR
Jadwiga Gałach	członek GKR
Elżbieta Ostatek	członek GKR

Główny Sąd Koleżeński

Barbara Malec	przewodnicząca
Bogdan Podolski	wiceprzewodniczący
Zofia Ostaszewska-Wyszatko	sekretarz GSK
Jan Mizera	członek GSK
Halina Pasich	członek GSK
Jacek Wojewódzki	członek GSK
Edmund Przybyłowicz	członek GSK

Zjazd jednostek organizacyjnych wrocławskiego oddziału PZITB

W dniach: 10-12 października, po raz drugi w Szklarskiej Porębie i po raz drugi w ośrodku Szrenicowy Dwór (w ubiegłym roku nosił nazwę Hermes) odbył się doroczny zjazd Jednostek Organizacyjnych naszego Oddziału. Zjazd połączono z obchodami „Dnia Budowlanych”, który przypada w ostatnią sobotę września. Wzorem lat ubiegłych również w tym roku celem zjazdu było podsumowanie działalności po-

o ich uzyskanie członków posiadających stosowne wykształcenie i praktykę;

- współpracę z Dolnośląską Okręgową Izbą Inżynierów Budowlanych.
- znaczenie spotkań integracyjnych nie tylko w ramach jednego koła, ale z udziałem koleżanek i kolegów z innych kół; istotnym jest aby te spotkania połączone były ze szkoleniami;

winien stanowić w tym względzie znakomite forum wymiany doświadczeń, co w efekcie pozwoli na wypracowywanie nowych, ciekawych form działalności.

Zawsze zjazd połączony jest ze szkoleniem z zakresu nowych technologii. Tym razem gościem naszym była firma **JORDAHL & PFEIFER**. Profil działalności firmy nastawiony jest głównie na rozwiązywanie problemów w zakresie

sie technologii konstrukcji żelbetonowych oraz linowych. Profil produkcji, jak również asortyment proponowanych wyrobów, firmy **JORDAHL & PFEIFER** spotkał się z dużym zainteresowaniem wśród uczestników spotkania, którzy jednoznacznie wyrazili opinię, że są to wyroby godne dalszej promocji w szeroko rozumianym środowisku inżynierskim, wśród wykonawców, jak również inwestorów.

Firma wyraziła zainteresowanie zmieszczeniem swojej reklamy w kolejnym numerze naszego Biuletynu Informacyjnego.

Porywające, jak zwykle wystąpienie miał kol Stanisław Klin – Przewodniczący Komisji Trwa-

łości Budowli. Zwrócił on uwagę na fakt, że w ramach naszego Oddziału organizowanych jest kilka liczących się konferencji: Budownictwo w energetyce, Infrastruktura podziemna, OKTRA zabezpieczenia antykorozyjne, REMO.

Szeroko omówił również sprawę sporządzania audytu energetycznego, charakterystyki energetycznej, świadectwa energetycznego i ewentualnego udziału Oddziału w organizacji specjalistycznych szkoleń w tym zakresie we współpracy z Dolnośląską Okręgową Izbą Inżynierów Budowlanych.

W drodze powrotnej odwiedziliśmy Park Miniatur Zabytków Dolnego Śląska w Kowarach. Polecamy zwiedzanie tego obiektu Kolegom, którzy znajdują się w tamtych okolicach. Jest to nie tylko pokaz kunsztu modelarskiego, ale również doskonała lekcja historii architektury Dolnego Śląska.

sekretarz OW PZITB Jerzy Gałązka

szczególnych kół Oddziału, ponadto zajęto się ramowym programem działań na kadencję 2008-2011.

W trakcie zjazdu uhonorowano najstarszego seniora Oddziału kol Jerzego Leo Jankiewicza nadając mu tytuł Honorowego Przewodniczącego Komisji Historii.

Również Przewodniczący pozostałych Komisji otrzymali nominacje na zaszczytne i jednocześnie zobowiązujące funkcje.

Zbierający głos w dyskusji generalnej, Przewodniczący Kół i pozostali uczestnicy zjazdu zwracali uwagę między innymi na:

- wypracowanie form działania, które przyciągną do PZITB nowych członków a przede wszystkim, młodych, kończących studia inżynierów;
- szeroką informację na temat działalności rzeczoznawców w celu zachęcenia do składania wniosków

– organizację wyjazdów technicznych: krajowych i zagranicznych, pomoc w tym zakresie zarządu Oddziału;

– aktywny udział członków naszego Oddziału w pracy NOT, jak również Zarządu Głównego PZITB;

Uczestnikom zjazdu zaprezentowano pierwszy numer Biuletynu Informacyjnego Oddziału. Biuletyn wydawany jest w formacie A4, w zmienionej szacie edytorskiej. Przewodniczący Oddziału kol. Tadeusz Nawracaj poinformował, że zamiarem Zarządu jest, aby ten i kolejne numery Biuletynu, docierały do każdego członka naszego Oddziału i aby każdy znalazł w nim coś dla siebie. Ma to być nasz Biuletyn, ale aby tak się stało każdy z członków musi czuć się jego współredaktorem. W każdym z Kół Oddziału realizowanych jest wiele przedsięwzięć, którymi warto pochwalić się innym. Biuletyn może i po-

Grono wybitnych inżynierów z zainteresowaniem przegląda opracowanie Bogusława Huczyńskiego dotyczące historii działalności członków wrocławskiego NOT-u.

Prezes WR SNT NOT Czesław Szczepielniak wręcza Medal 60 lecia Tadeuszowi Nawracajowi. Fot. K. Mazur

60 lat działalności Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT na Dolnym Śląsku

W dniu 13 października 2008 r. w Domu Technika we Wrocławiu odbyła się uroczystość z okazji jubileuszu 60-lecia działalności Naczelnej Organizacji Technicznej na Dolnym Śląsku i we Wrocławiu.

W uroczystości uczestniczyli znamienici goście: Wiceprezydent Wrocławia Wojciech Adamski, ks. biskup prof. Andrzej Siemieniewski, Redaktor Naczelna „Przeglądu Technicznego” mgr Ewa Mańkiewicz-Cudny, Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu prof. Roman Kołacz, prof. Tadeusz Luty, przedstawiciele Stowarzyszenia Techników i Inżynierów Polskich na Litwie – p. Henryk Falkowski i p. Aleksander Śnieżko, Czeskiego Stowarzyszenia PVTs w Pradze – p. Ivo Vitek i p. Martin Doleš obecni byli również przedstawiciele organizacji społecznych, przedsiębiorstw i instytucji współpracujących z NOT.

Z okazji 60-lecia Wrocławska Rada FSNT NOT opracowała wydawnictwo jubileuszowe ujmujące fakty i wydarzenia z minionego okresu działalności Wrocławskiej Rady NOT i Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych. Wybito również medal okolicznościowy, który wręczono zasłużonym działaczom Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych. Uroczystość połączona była z wystawą prezentującą osiągnięcia Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych w 60-leciu.

W przygotowanym przez wiceprzewodniczącego WRFSNT NOT Bogusława Huczyńskiego z Zespołem, w którym brała udział kol. Marianna Czuper, opracowaniu książkowym ujęto, z konieczności w wielkim skrócie, niektóre dokonania członków stowarzyszeń, w tym PZITB. Opracowanie to cieszyło się wielkim zainteresowaniem uczestników uroczystości.

We wrocławskiej prasie ukazało się szczegółowe omówienie uroczystości w trakcie których dokonania członków PZITB, wzbudzając ogólne zainteresowanie sali, omówił

Członkowie PZITB uhonorowani medalem 60 lecia NOT. Fot. K. Mazur

Przewodniczący Tadeusz Nawracaj, który w uznaniu zasług oraz dotychczasowej dobrej współpracy uhonorowany został Medalem 60 lecia.

Bogaty program obchodów obejmował w części pierwszej omówienie dokonań członków SNT a w drugiej uhonorowanie tych, którzy swoją działalnością przyczynili się do sukcesów NOT we Wrocławiu.

Z PZITB **Medalem 60 lecia NOT we Wrocławiu** uhonorowani zostali następujący Koleżanki i Koledzy:

Zdzisław Bodarski, Tadeusz Gut, Kazimierz Haznar, Roman Jankowiak, Andrzej Kaczmarek, Tadeusz Kolendowicz Bolesław Majewski, Hanna Korczak-Mackowiak, Maria Marcjanik, Andrzej Moczko, Tadeusz Nawracaj, Piotr Pietraszek, Stefan Radomski, Sławomir Szandrocho, Zofia Zwierzchowska i Bronisław Wosiek.

Do wręczenia na kolejnych uroczystościach przyznano również medale następującym koleżankom i kolegom:

Ottonowi Dąbrowskiemu, Alicji Dudzik, Leo Jankiewiczowi, Ernestowi Kubicy, Wiktorii Kubrak, Ludmile Mikuła – Młyńczyk, Zbigniewowi Niedbalskiemu, Kazimierzowi Rykalukowi, Janowi Suwalskiemu, Krystynie Szczesniak, Wandzie Zielińskiej i Lechowi Zioberskiemu.

Kończącym akcentem uroczystości Jubileuszowych był występ artystów absolwentek Akademii Muzycznej we Wrocławiu: p. Aleksandry Kubas oraz p. Magdaleny Kulig i p. Katarzyny Neugebauer-Jastrzębskiej, które repertuarem operetkowym uświetniły Jubileusz.

KS

Wśród otrzymujących złote i srebrne odznaki NOT od prawej: prof. T. Luty, wręczająca z ramienia Zarządu Głównego NOT wiceprzewodnicząca E. Mańkiewicz-Cudny, JM Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego prof. Roman Kołacz, Ks. Biskup prof. Andrzej Siemieniewski, inż. Piotr Franaszczuk (Dolnośląska Komenda PSP) oraz dr inż. K. Szczepielniak (PZITB). Fot. K. Mazur

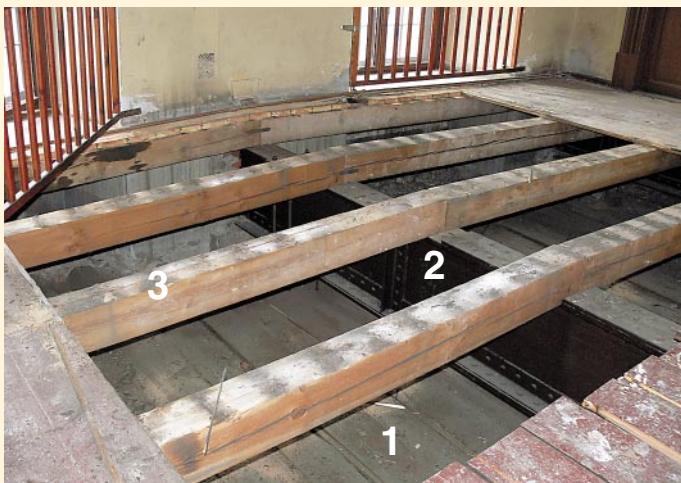

Ogólny wygląd Leopoldiny

Badania nośności stropu nad Aulą Leopoldyńską

Aula Leopoldyńska jest bez wątpienia najpiękniejszą i najbardziej znaną we Wrocławiu aulą barokową. Mieści się ona na I piętrze Gmachu Głównego Uniwersytetu Wrocławskiego, a nad nią usytuowana jest sala audytoryjna im. Baltzera, którą władze Uniwersytetu chcą na nowo użytkować.

Przyglądając się od dołu pięknym malowidłom i polichromiom zdobiącym sufit mało kto zdaje sobie sprawę, że strop nad aulą jest stropem drewnianym, dyblowym, którego wiek szacuje się obecnie na ok. 270 lat. Na przełomie XIX i XX wieku wzmocniono ten strop od góry, wprowadzając bla-

Strop nad aulą w widoku od góry: 1 – dyble drewniane, 2 – blachownice nitowane, 3 – belki stropu pod Salą Baltzera

Wygląd wykonstruowania „pachy sklepienia drewnianego”

chownice nitowane o rozpiętości ok. 14 m, do których podwieszono dyble stropu drewnianego.

Obecnie planowane jest odrestaurowanie wystroju wnętrza auli, dlatego podjęto decyzję o konieczności oceny aktualnego stanu technicznego konstrukcji podtrzymującej sufit oraz przeprowadzenie analizy wpływu oddziaływań dynamicznych na wystrój auli.

Prace badawcze prowadzone są przez Instytut Budownictwa Politechniki Wrocławskiej pod kierunkiem prof. Jerzego Jasieńki w ramach zlecenia pt. „Prace badawcze mające na celu ustalenie stanu faktycznego elementów konstrukcji i wystroju historycznego pomieszczenia Auli Leopoldyna, zlokalizowanego w Gmachu Głównym Uniwersytetu Wrocławskiego”. Bierze w nich udział wielu osób, będących członkami Koła nr 1 PZITB przy Politechnice Wrocławskiej.

Obiekt „historyczny” znaleziony w pachach sklepienia. Obiekt datowany jest na rok 1976 i potwierdza maksymę „nasi tu byli” z „Seksmisji”.

W trakcie prowadzonych badań wystąpił problem oceny aktualnej nośności stropu oraz analizy wpływu oddziaływań dynamicznych na konstrukcję. Problem ten postanowiono rozwiązać doświadczalnie poprzez próbne obciążenie tłumem ludzi jednego pasma stropu o szerokości ok. 4 m, z którego obciążenia przekazyują się na jedną blachownicę. Obciążenie realizowali studenci II i III roku Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego

go Politechniki Wrocławskiej, którzy w ramach przedmiotu Budownictwo Ogólne pod kierunkiem dr. Zygmunta Matkowskiego zapoznawali się w praktyce z konstrukcją stropów w obiektach zabytkowych.

Wstępne wyniki badań wskazują, że nośność i sztywność stropu są wystarczające, czyli warunki graniczne nośności i użytkowości są spełnione, natomiast nadal prowadzone są analizy oddziaływań dynamicznych. Końcowe wyniki badań będą znane za kilka tygodni.

Przy okazji prowadzonych badań, w trakcie wykonywania odkrywek stropu odkryto „cenne, wcześniej nieznanne obiekty historyczne”, między innymi z lat siedemdziesiątych ubiegłego wieku (widoczne na ostatniej fotografii).

wiceprzewodniczący Zarządu Oddziału **Zygmunt Matkowski**
sekretarz Koła nr 1 przy PWr **Tomasz Nowak**
Fot. **Łukasz Bednarz**

Widok studentów obciążających strop (symulacja obciążenia statycznego)

Profesor Jerzy Jasienko instruuje studentów, w jaki sposób mają się zachowywać

Symulacja obciążenia dynamicznego stropu (swobodny ruch pieszy)

Szanując przeszłość, chroniąc teraźniejszość i zapewniając przyszłość

Pod tym tytułem będziemy publikować historie wrocławskich dworców kolejowych przygotowane w zarysie przez Anię Zioberską.

Już w starożytności wykorzystywano głębokie koleiny o szerokości 1350 – 1500 mm do szybszego poruszania się wozów. W Pompejach zachowały się ulice kamienne z dwoma głębokimi na 40-50 cm zagłębieniami. Można uznać je za pierwowzór szyn kolejowych. Na przełomie XV i XVI wieku w niemieckich kopalniach zaczęto używać wózków, które toczono po drewnianych belkach, połączonych ze sobą drewnianymi poprzeczkami. Z biegiem czasu pokryto je żeliwnymi płytami.

Jednak kolej w dzisiejszym rozumieniu – na ułożonych torach na powierzchni ziemi – ma swój początek w Anglii. Na początku XIX wieku, w 1804 r. Richard Trevithick – trzydziestoletni konstruktor skonstruował lokomotywę parową. Właściciel torów, które były używane przez konne zaprzęgi do transportu surowców do huty założył się z dyrektorem konkurencyjnego zakładu o 1000 gwinei, że parowóz uciągnie pięć wagonów z żelazem i 70 robotnikami. Kocioł parowy Trevithicka, dzięki obudowie wytrzymałej ciśnieniu czterech atmosfer, był wydajny i wręcz idealny do zastosowania w pojazdach. Wynalazca zdecydował, że pojazd parowy powinien jeździć po szynach. Umieścił więc silnik i kocioł parowy na platformie i połączył układem przekładni z kołami. 21 lutego 1804 r. „Invicta” (Niezwycięzona) – bo tak nazywał maszynę – Dokonała rzeczy nieosiągalnej dla zaprzęgu konnego. Sukces Trevithicka okazał się krótkotrwały, konstrukcja nie wytrzymała obciążeń. Próby zainteresowania inwestorów

i społeczeństwa wynalazkiem zakończyły się fiaskiem. Na ponowne powstanie pociągu trzeba było czekać 20 lat. George Stephenson, stworzył parowóz, który zaprezentował w 1814 r., a w 1823 r. uruchomił pierwszą na świecie ich fabrykę. W 1825r Stephenson, kierując budową torów w zagłębiu Durham z portu w Stockton do odległego o 15 km Darlington, przekonał właścicieli kopalń, by do pracy pociągowej użyli parowozów zamiast koni. 27 września 1825 r. lokomotywa „Active” razem z 12 wagonami węgla i 22 pasażerami przejechała cały dystans osiągając średnią prędkość 12 km/h. Początkowo pociągi wzbudzały ogromny strach wśród ludzi. Uważano, że tak zawrotna prędkość może szkodzić zdrowiu. Pierwszy film niemy braci Lumiere (1895) pokazujący scenę wjazdu pociągu na dworzec kolejowy wywołał panikę i ucieczkę widzów z kina. Widać więc, że początki kolei były przyjmowane z dużą rezerwą i strachem.

W 1830 roku było już w Anglii 200 km linii kolejowych, a dwadzieścia lat później 3500 km. Z czasem kolej oprócz przewozów towarowych zaczęła spełniać funkcje pasażerskie. Szybko zaczęła docierać do nowych państw w Europie i w Ameryce: w 1827 r. do Francji, rok później do Stanów, w 1832 do Czech, trzy lata później do Belgii i Niemiec i w podobnym czasie do Rosji.

W tym okresie w Anglii ustalono szerokość torów na 1435 mm, która zaczęła obowiązywać w większości krajów. W kilku państwach możemy spotkać inną szerokość torów. W Finlandii – 1524 mm, w państwach byłego ZSRR – 1520 mm, w Irlandii 1600 mm, w Portugalii – 1665 mm, a w Hiszpanii 1674 mm. Natomiast w Japonii i RPA przyjęto za tor standardowy szerokość 1067 mm.

Pod koniec XIX w. w niemieckim wówczas Wrocławiu, istniało już kilka spółek kolejowych i szybko budowano nowe linie kolejowe. Często powstawały po dwa, trzy dworce różnych firm zlokalizowane obok siebie. Pierwszym dworcem we Wrocławiu jest Dworzec Górnoląski zbudowany w roku 1942 przy ul. Małachowskiego. Rok później powstał Dworzec Świebodzki, a obok niego Dworzec Marchijski, którego po-

zostałością jest wieża na placu między ul. Robotniczą i Braniborską oraz w pobliżu dworzec Miejskiej Kolei Prawego Brzegu Odry.

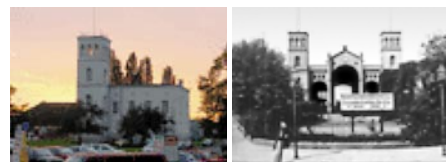
We Wrocławiu w owym czasie powstało aż sześć dużych dworców kolejowych. Tylko dwa z nich pełnią funkcję dworca do dzisiejszego dnia (Główny i Nadodrze). Dwa budynki zachowały się w znacznym stopniu (Świebodzki i Górnoląski), jeden został rozebrany i pozostała z niego tylko wieża (Marchijski), a budynek Miejskiej Kolei Prawego Brzegu Odry został całkowicie zburzony.

W codziennym tempie życia nie mamy czasu na refleksję nad naszą historią, chciałabym Państwu krótko przedstawić dzieje naszych dworców kolejowych, w pierwszej kolejności krótką historię dworców, które już nie istnieją.

Dworzec Górnoląski (Breslau Oberschlesische Bahnhof)

Po południowej stronie ulicy Małachowskiego wylania się zza drzew skromny budynek. Jest to pierwszy wrocławski dworzec wzniesiony wg projektu inżyniera Petera Rosenbauma. Zbudowany w stylu klasycystycznym środkową część miał dwu-, zaś skrzydła jednokondygnacyjne. We wnętrzu budynku znajdowały się kasy, poczekalnia i restauracja.

Uroczyste otwarcie linii kolejowej Wrocław – Oława nastąpiło 22 maja 1842 roku. Pociąg pokonywał tę trasę w czasie ok. 45 min a obecnie od 24 min. Widać więc, że przez 150 lat zwiększyliśmy prędkość podróży tylko dwukrotnie z 30 km/h do 60 km/h. Sukcesywnie przedłużano zasięg kolei żelaznej najpierw do Brzegu, później do Gliwic, a w okresie późniejszym do Katowic i Krakowa.

Pasażerowie mogli wybrać wagony I klasy – w kolorze czerwonym – z przedziałami, lub II klasy – koloru żółtego – bez przedziałów, natomiast najbiedniejsi zmuszeni byli jeździć III klasą – w kolorze zielonym – bez dachu.

Z biegiem czasu dworzec nie sprostał ruchowi kolejowemu i w latach 60-tych XIX w. zamknięto go, a budynek dziś pełni funkcję przychodni zdrowia dla kolejarzy i sortowania poczty wysyłanej koleją.

**Dworzec Dolnośląsko-Marchijski
(Breslau Niederschlesische-
-Markische Bahnhof)**

W bliskim sąsiedztwie budynku dworca Świebodzińskiego stoi samotnie wieża z oknami zabitymi deskami. Mało kto, a może właśnie dużo ludzi przystaje przy niej i zastanawia się nad historią tej wieży z dwukondygnacyjnym budynkiem. Otóż jest to pozosta-

łość po dworcu. Jaki to musiał być piękny obiekt w okresie świetności przyjeżdżających pociągów na perony tej stacji. Na dawnych zdjęciach możemy oglądać budynek, który został wzniesiony na planie neorenesansowej willi włoskiej z dwoma historyzującymi wieżami, pomiędzy którymi rozpościerała się hala z peronami.

W 1844 r. Towarzystwo Kolei Dolnośląsko – Marchijskiej wybudowało Dworzec Marchijski, który był ważnym węzłem komunikacyjnym łączącym Dolny Śląsk z Marchią Brandenburską. W październiku 1844 r. z tego dworca odjechał pierwszy pociąg do Legnicy, rok później do Bolesławca, a w 1846 r. do Frankfurtu i Berlina. Dworzec był dworcem czółowym. Dworzec Marchijski stracił znaczenie dworca pasażerskiego na rzecz oddalonego o 200 m Dworca Świebodzińskiego. W 1909 roku odjechał stąd ostatni pociąg osobowy. Kilka lat później jeździły jeszcze pociągi towarowe, ale już w 1920 r. sukcesywnie zaczęto rozbierać południowe skrzydło wraz z centralną halą. W latach pięćdziesiątych wykorzystano tor do wywozu gruzu ze zrujnowanego wojną miasta oraz do transportu cegły na odbudowę stolicy.

Wrocław posiadał jeszcze jeden dworzec kolejowy, który już nie istnieje: Dworzec Miejski Prawego Brzegu Odry, ale o tym dworcu napiszę w kolejnym odcinku.

mgr inż. Anna Zioberska

Oddział Wrocławski PZITB ogłasza 7. edycję Konkursu

Dolnośląska Budowa Roku 2007-2008

organizowanego pod patronatem Wojewody Dolnośląskiego

Zespół Organizacyjny Konkursu:

Jerzy Magocki, Zygmunt Matkowski, Piotr Szarejko

Sąd Konkursowy pod patronatem Wojewody Dolnośląskiego

reprezentowanego przez Danutę Kidybińską,
zastępcę Dyrektora Wydziału Infrastruktury

Warunki 7 edycji Konkursu:

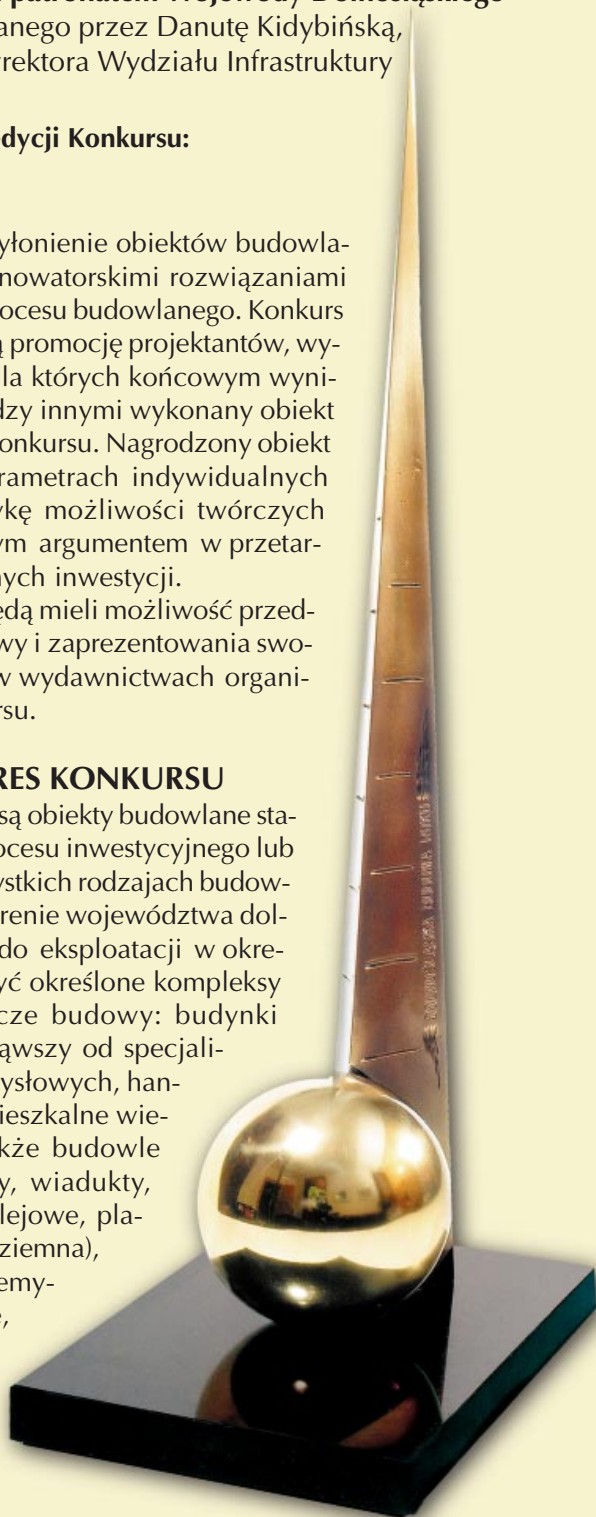
CEL KONKURSU

Celem Konkursu jest wyłonienie obiektów budowlanych odznaczających się nowatorskimi rozwiązaniami we wszystkich fazach procesu budowlanego. Konkurs stanowi szeroko rozumianą promocję projektantów, wykonawców, inwestorów, dla których końcowym wynikiem działalności jest między innymi wykonany obiekt budowlany zgłoszony do Konkursu. Nagrodzony obiekt o charakterystycznych parametrach indywidualnych winien stanowić wizytówkę możliwości twórczych jego autorów i być ważnym argumentem w przetargach na realizację podobnych inwestycji.

Uczestnicy Konkursu będą mieli możliwość przedstawienia zgłoszonej budowy i zaprezentowania swojej Firmy na imprezach i w wydawnictwach organizowanych z okazji Konkursu.

PRZEDMIOT I ZAKRES KONKURSU

Przedmiotem Konkursu są obiekty budowlane stanowiące końcowy efekt procesu inwestycyjnego lub modernizacyjnego we wszystkich rodzajach budownictwa, zrealizowane na terenie województwa dolnośląskiego i przekazane do eksploatacji w okresie 2007-2008. Mogą to być określone kompleksy budowlane lub pojedyncze budowle: budynki (wszystkie rodzaje – począwszy od specjalistycznych obiektów przemysłowych, handlowych, biurowych po mieszkalne wielo- i jednorodzinne), a także budowle (drogi, obwodnice, mosty, wiadukty, przepusty, stacje i linie kolejowe, place, ulice, infrastruktura podziemna), obiekty budownictwa przemysłowego (kominy, chłodnie, zbiorniki, wieże, linie technologiczne, oczyszczalnie ścieków, przepompownie, kotły energetyczne, itp.).

Uroczystości w Kole nr 45

W dniu 06.09.2008 roku Koło nr 45 z Lwówka Śl. zgodnie z kilkuletnią tradycją zorganizowało „Dzień Budowlarńca,” który był połączony z obchodami 30-lecia istnienia Koła w Lwówku Śl. Po zwiedzeniu rynku i odrestaurowanego Ratusza uczest-

nicy udali się do miejscowości Radomiłowice gdzie w ustronnym miejscu nad stawami przy pieczonym „świniaczkę”, smażonych karpach (i nie tylko) odbyła się biesiada koleżeńska (zakończona we wczesnych godzinach rannych). W imprezie udział wzięli przedstawiciele władz miasta Lwówek Śl., starostwa lwóweckiego w osobie Pana Starosty Lwóweckiego, Powiatowego Nadzoru Budowlanego, Prezydium Zarządu Oddziału Wrocławskiego PZITB oraz członkowie zaprzyjaźnionych Kół nr 4 z Oleśnicy; nr 28 z Wrocławia, nr 46 z Jeleniej Góry. Atmosfera, wrażenia i pogoda wspaniałe (spotkanie zakończone we wczesnych godzinach rannych), niech żałują Ci, którzy nie byli obecni.

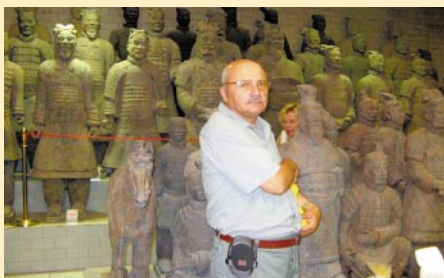
Na zakończenie wszyscy uczestnicy życzyli sobie: do zobaczenia za rok.

Zarząd Koła dziękuje firmom „JARPO” Sp. z o.o. oraz „DES-SO WAALWIJK”, „PRE-FABRYKAT” Sp. z o.o. za wkład w odpowiednią oprawę uroczystości.

Jerzy Zatylny

Notatki z podróży kol. Antoniego Tunkiewicza, kronikarza Koła nr 27

Miesiąc listopad, w głównej mierze przypomina nam nasze jestestwo i nasze „odejście”. Często w naszym Biuletynie, ukazują się informacje w tym temacie. Specjaliści, w tym i budowlarńcy, od wieków myśleli i „kombinowali”, a swoje myśli przelewali w fakty, aby pamięć o osobach, które odeszły, była wieczna. Symbolem tego są wspaniałe cmentarze – głównie w naszym kraju ze względu na ciągłą troskę, palące się znicze, kwiaty, a głównie... porządek.

Odtwarzanie zniszczonej armii Cesarza Wielkiego „i...Chin”. Figury po renowacji – z kilku tysięcy figur (przewiduje się ok. 8000), nie ma dwu jednakowych – to jest kuźnia wiedzy współczesnych, jak i dla specjalistów dnia dzisiejszego

Wierszyna – Syberia. To nasza historia... Ten cmentarz istnieje dzięki Tym, którzy liter polskich nie znają, ale pięknie mówią po polsku z gwara śląską

Inne społeczności różnie patrzą na te nekropolie. Groby, grobowce i inne budowle, w porównaniu z naszym codziennym budownictwem, które często jest niezbędne przez krótki okres czasu – są naszym marzeniem i pamięcią o nas. Mówią o naszej historii, często o naszym życiu i o nas samych, jakimi byliśmy. Dlatego też warto jest zastanowić się nad tym faktem i śmiało spojrzeć w „Przeszłość”, aby „Przyszłość” była dla nas pozytywna.

Poniżej przedstawiam kilka „grobo-grobowców”, które mówią o kulturze danego narodu i państwa (np. piramidy w Gizie i piramida Mykerinosa), jak również i wielkości – nawet pojedynczych osób (np. grób Agamemnona). Mówią również o wpływie różnych pojedynczych osób – mających wpływ na miejsce swojego pobytu i skąd pochodzą. To również jest pamiątka z przeszłości, jak świątynie, zamki, itp.

Brama wejścia na cmentarz w Pekinie, w głębi pagoda o. Matteo Ricci. Jest również wzmianka o naszym rodaku (Ślązaku)

Odkopane rydwany z czasów Pierwszego Cesarza

Pagody poświęcone wielkim „Europejczykom” i Chińczykom (mają ponad 300 lat)

Armia Terakotowa z 210 r. p.n.e. – znajduje się niedaleko grobowca pierwszego cesarza Chin Qin Shu Huang Di, która świadczy o jego wielkości. Jest uznawana za ósmy cud świata i jest po patronatem UNESCO

SHAOLIN – cmentarz „Las Pagód”, gdzie głównie znajdują się pagody Mistrzów Kung Fu (niektóre mają po kilkaset lat)

Dzień Budowlanych

W tym roku obchody „Dnia Budowlanych” odbyły się w pierwszy weekend października, w odległym zakątku gór beskidzkich, w malowniczo położonej miejscowości Rabka Zdrój.

Pojechaliśmy tam na specjalne zaproszenie firmy „Potoczak”, której właścicielem jest długoletni przyjaciel i sympatyk naszego Koła. To już ostatnie spotkanie przed „Gwiazdką”, które zakończyło edycję szkoleń przygotowaną przez Zarząd Koła Nr 28. Do Rabki dotarliśmy późnym wieczorem, zmęczeni podróżą po 9 godzinach jazdy. Ten czas wykorzystaliśmy na bliższe poznanie nowych sympatyków Koła. Po rozlokowaniu się w pokojach znaleźliśmy jeszcze siłę i ochotę by wspólnie pobiesiadować przy piwie i specjach górskich podawanych z grilla. Było bardzo śpiewnie i wesoło. Następnego dnia rozpoczęły się „Warsztaty Budowlane”.

W trakcie trzech wykładów przedstawiciele zaproszonych firm zaprezentowali możliwości zastosowania proponowanych przez nich materiałów budowlanych oraz ciekawych rozwiązań.

Firma **Kingspan** przybliżyła nam zagadnienia związane z lekką obudową obiektów z zastosowaniem płyt warstwowych

z rdzeniem z pianki poliuretanowej czy poliizocyjanurowej z wykorzystaniem na zewnątrz lub wewnątrz obiektu.

Firma **Rockfon** zaprezentowała sufity podwieszane wykonane z wełny skalnej o wysokich właściwościach wygłuszających, termicznych oraz ogniotrwałych, odpornych na wilgoć i posiadających stabilność wymiarową w środowisku 100% wilgotności względnej. Można powiedzieć, że obie firmy są synonimem nowoczesności i wysokiej jakości w dziedzinie produkcji materiałów budowlanych.

Szkolenie zakończyła firma **Ekol-Unicon**, która jest producentem Urządzeń Ochrony Wód oraz dostawcą rozwiązań dla środowiska w zakresie gospodarki wodno-ściekowej.

Każdy uczestnik szkolenia otrzymał materiały z podstawowymi informacjami oraz nabył wiedzę o produktach, które w przyszłości może wykorzystać w swo-

jej działalności budowlanej. Miłym akcentem dla wytrwałych słuchaczy było obdarowanie małym upominkiem zafundowanym przez ostatnią firmę. My również nie byliśmy dłużni i podziękowaliśmy przedstawicielom firm wręczając pa-

miątkowe obrazy namalowane przez naszą utalentowaną koleżankę Annę Pisarską. Po obiedzie większość uczestników udała się na wycieczkę do Zakopanego. Niestety pogoda nie dopisała i zwiedzanie odbyło się zza szyb autokaru. Wieczór Koleżeński odbył się w sali plenarnej, gdzie przy regionalnych przysmakach bawiliśmy się doskonale śpiewając przy akompaniamencie akordeonu. Oprawę muzyczną uroczystości zapewnił muzyk, który od lat bawi nas niczym doskonały wodzirej. Gdy przyszedł czas na tańce parkiet w okamgnieniu zapełniał się falującym tłumem. Wszyscy niestrudzenie bawili się do wczesnych godzin rannych, a muzyk przestał grać dopiero wtedy, gdy ostatni goście opuścili parkiet.

Ostatniego dnia nadwątłone nieprzespaną nocą siły mogliśmy zregenerować udając się na wycieczkę w efektywnie przystrojonych dorożkach. Przejeżdżając spadzistymi uliczkami Rabki mieliśmy sposobność podziwiać dziesiątki małych sklepików oraz zabudowę mieszkalną pięknie wkomponowaną w miejscową scenerię gór. Tupot koni, jesienne krajobrazy, dobra kuchnia, doskonały klimat to tylko niektóre z argumentów gwarantujących wspaniały wypoczynek połączony z dużą dawką wiedzy specjalistycznej.

Pobyt w tym uzdrowisku na długo pozostanie w naszej pamięci.

sekretarz koła **Bożena Zięba**

Urodzinowe spotkanie Koła nr 4

26 września br. odbyło się urodzinowe spotkanie z okazji 10 lecia Koła nr 4, Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Oleśnicy.

W spotkaniu brali udział członkowie Koła, goście z Kół PZITB z Lwówka Śląskiego i Wrocławia oraz przedstawiciele Zarządu Oddziału PZITB. Z tej okazji na ręce Prezesa koła Janusza Supersona, Starosty Zbigniew Potyrała oraz Burmistrza Jan Bronś wręczyli pamiątkowe dyplomy i upominki.

W ciągu 10-ciu lat istnienia, Koło nr 4 w Oleśnicy zajmowało się min. edukacją dotyczącą inżynierów i techników

budownictwa z powiatu Oleśnickiego a związaną ze zmianami prawnymi i technicznymi przepisów i Prawa Budowlanego. Dzięki obecności osób uczestniczących w procesie budowlanym, kierowników budów, projektantów oraz deweloperów, zarządców nieruchomości oraz przedstawiciela Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego w osobie Andrzeja Komarzyca, dyskutowano nie tylko o aktualne problemach ale też zajęto się nowymi technologiami. Spotkania członków i sympatyków Koła nr 4, odbywają się cyklicznie raz w miesiącu. Ponadto organizowane są

imprezy integracyjne, spotkania, wycieczki, krajowe jak i zagraniczne oraz uroczyste obchody świąt i rocznic.

XXVIII Sesja „Człowiek • Przyroda • Budownictwo”. Karpacz 2008

W dniach od 29 sierpnia 2008 r. do 5 września 2008 r. w Karpaczu odbyła się kolejna, coroczna, już XXVIII sesja „Człowiek – Przyroda – Budownictwo” organizowana przez Koło Seniorów.

Sesja cieszy się coraz większą popularnością. W tym roku, uczestniczyły w niej 42 osoby, w tym 21 z Koła Seniorów, 5 osób z Koła nr 2,4,26 i 56 oraz 16 osób z Kół Seniorów z Oddziałów: Warszawskiego, Toruńskiego, Białostockiego, Gdańskiego, Opolskiego i Poznańskiego.

Sesja ma zawsze bardzo bogaty program tak merytoryczny, jak i rekreacyjno rozrywkowy. W tym roku przedstawione zostały cztery referaty. Oryginały i obszernie streszczenia referatów dokonane przez Jerzego Leo Jankiewicza znajdują się w teczce „Sprawozdań z sesji”.

Zorganizowano trzy wycieczki, dwie piesze i jedną auto-karową. Smaczek walki z własnymi słabościami z pewnością poculi uczestnicy wycieczki pod hasłem „Zdobywamy Śnieżkę”. Dlatego też wszyscy, którzy weszli na Śnieżkę, otrzymali certyfikaty jej zdobycia a piękna pogoda i bardzo dobra widoczność były dodatkową nagrodą dla „zdobywców”.

Równie dużą atrakcją z uwagi na występujące tam formy skalne, wodospady, jeziora i nietypowe gatunki flory była całonocna wycieczka autokarowa do Adršpach w Czechach do tzw. Skalnego Miasta.

Niepowtarzalny klimat mają prowadzone przez kol. Marianę Czuper wieczory poezji przy świecach. Było to trzecie spotkanie, ale sądząc po zainteresowaniu uczestników tą propozycją, należy sądzić, że wejdzie ona na stałe do programu Sesji.

W tym roku organizatorzy Sesji zaproponowali nową pozycję programową jakim był wielki konkurs słowno-muzyczny „Jaka to melodia?”. Wzięło w nim udział 100% uczestników Sesji dla których kol. Stanisław Szymczyk, przygotował 325 pytań i 63 fragmenty muzyczne.

Oczywiście Sesja nie może odbyć się bez kolacji koleżeńskiej. Tradycyjny zespół muzyczny „prezesa” uzbrojony w najgłośniejsze z dostępnych urządzeń odtwarzających i zestaw taśm magnetofonowych grał tak sentymalnie i skocznie zarazem, że wszyscy zapomnieli, ile mają lat i bawili się do późnych godzin nocnych. Jest to na pewno efekt gimnastyki porannej prowadzonej od kilku lat przez naszą seniorkę Wandzię Zielińską. To właśnie Ona i jej kijki dbają o tężyznę fizyczną seniorów.

Oficjalnym zakończeniem Sesji jest zebranie ogólne. Stanowi ono zawsze swoiste forum wymiany doświadczeń, gdzie przedstawiciele Kół Seniorów mogą podzielić się z innymi tym co jest dobre, ale i problemami z którymi w bieżącej działalności przychodzi im się zmagać.

Tegoroczna Sesja została również zauważona przez Zarząd Główny PZITB. W listopadowym numerze Przeglądu Budowlanego, ukazał się duży artykuł autorstwa inż. Wacława Kotuszeńskiego, Sekretarza Głównej Komisji Seniorów PZITB, który bardzo pochlebnie wypowiada się o Sesji nazywając ją „sztandarową pozycją działalności Koła Seniorów Wrocławskiego Oddziału PZITB. Zachęcamy do lektury tego artykułu i informujemy, że Koło Seniorów przystąpiło już do organizacji przyszłorocznej XXIX Sesji.

Wiesław Mazur

Szanowni Państwo,

W imieniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości pragnę zachęcić Państwa do korzystania z bezpłatnych usług informacyjnych świadczonych przez ogólnokrajową sieć Punktów Konsultacyjnych.

Punkty Konsultacyjne od kilku już lat pełnią ważną funkcję instytucji pierwszego kontaktu dla przedsiębiorców oraz osób zamierzających podjąć działalność gospodarczą. Obecnie każdy obywatel może korzystać z wiedzy i doświadczenia konsultantów Punktów Konsultacyjnych, którzy zdiagnozują Państwa potrzeby zakresie usług oraz gdzie może uzyskać wiarygodne i aktualne informacje:

- na temat możliwości uzyskania wsparcia z Funduszy Europejskich na realizację projektów w latach 2007-2013,
- w zakresie podejmowania, wykonywania oraz rezygnacji z prowadzenia działalności gospodarczej,
- nt. możliwości i zasad uzyskiwania usług specjalistycznych, np. szkoleń,
- oraz wiele innych informacji, np. dane teleadresowe, czy pomoc w poszukiwaniu partnera biznesowego

Punkty Konsultacyjne prowadzone są przez ośrodki Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw, nad którymi merytoryczną opiekę sprawuje Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości. Te starannie wybierane i legitymizujące się wieloletnim doświadczeniem we współpracy z lokalnym środowiskiem biznesowym instytucje, poddawane są cyklicznym audytom oraz innym procedurom sprawdzającym jakość ich usług. Również kompetencje konsultantów Punktów Konsultacyjnych są regularnie weryfikowane przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości, w ramach tzw. testów kompetencji przeprowadzanych raz na kwartał. Dzięki temu otrzymują Państwo usługę informacyjną nie tylko bezpłatną i dostępną w skali całego kraju, ale także na wysokim poziomie merytorycznym wraz z gwarancją zachowania określonych standardów biznesowych dotyczących np. poufności pozyskanych danych o Państwa działalności.

Aby korzystać z ww. usług mogą Państwo:

- udać się bezpośrednio do siedziby organizacji, która prowadzi Punkt Konsultacyjny
- korzystać z możliwości dyżurów konsultantów wyznaczonych w dodatkowych miejscowościach
- lub też po prostu skontaktować się drogą telefoniczną lub elektroniczną i umówić się na spotkanie lub też tą drogą zadać pytanie.

W chwili obecnej Punkty Konsultacyjne tworzy 99 organizacji zlokalizowanych na terenie całego kraju. Aktualna lista instytucji prowadzących Punkty Konsultacyjne jest dostępna pod adresem <http://www.parp.gov.pl/index/index/268>

Życząc Państwu wielu sukcesów zawodowych zachęcam do korzystania z oferty Punktów Konsultacyjnych!

Danuta Jabłońska
Prezes Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości

Zakres usług świadczonych przez Wrocławski Oddział PZITB:

Zespół Rzeczoznawców Budowlanych

- Ekspertyzy wszelkich konstrukcji budowlanych (żelbetowych, stalowych, murowych, drewnianych).
- Przeglądy i oceny stanu technicznego obiektów budowlanych.
- Opracowanie wszelkiego rodzaju orzeczeń technicznych.
- Wyceny nieruchomości.
- Ekspertyzy i projekty wyburzeń metodą minerską i bezeksplozyjną wraz z nadzorem i wykonawstwem przez najwyższej klasy specjalistów ze wszystkich dziedzin inżynierii budowlanej.

WBI – Wrocławskie Biuro Inwestorskie Wrocławskiego Oddziału PZITB sp. z o.o.

- Obsługa inwestorska w pełnym zakresie.
- Sporządzanie i weryfikacja kosztorysów ślepych inwestorskich, powykonawczych.
- Opracowanie dokumentacji technicznej obiektów budowlanych.

Ośrodek Informacji Budownictwa i Szkoleń

- Informacje z zakresu budownictwa.
- Doradztwo techniczne i prawne.
- Kolportaż czasopism i literatury dotyczącej budownictwa we współpracy z Centralnym Ośrodkiem Informacji Budownictwa w Warszawie.
- Szeroka oferta szkoleniowa.
- Seminaria promujące nowe materiały i technologie w budownictwie.

Sąd Polubowny

- Polubowne orzecznictwo pomiędzy podmiotami gospodarczymi we wszelkich spornych sprawach budownictwa.

PZITB NAJLEPSZYM DORADCĄ!